

Végrendelkezem

Végrendelkezem

Még mielőtt elmegy az eszem:

Szeretném megköszönni

Azoknak, kik nem hagyták feladni

Az utolsó reményt

A küzdelem során,

Kik kitartottak mellettem,

Mikor én azt hittem már

Semmi értelme,

Mikor nem hittem,

Hogy valaha lesz

Ennek eredménye.

De lám, fordítva történt!

A sors olyan erős volt,

Hogy hagyta, hogy néhány eltökélt

Mellettem álljon, és előttem, ott,

A szemembe mondják

Minden bajom,

Gondom és problémám,

Mely valaha kínozott,

És felébresszenek

Abból a világból,

Amiben éltem

Akkor, mikor

Még azt hittem,

Senki sincs oly

Szerencsétlen,

Mint én vagyok.